monumenten inventarisatie project Zeeland

gemeentebeschrijving

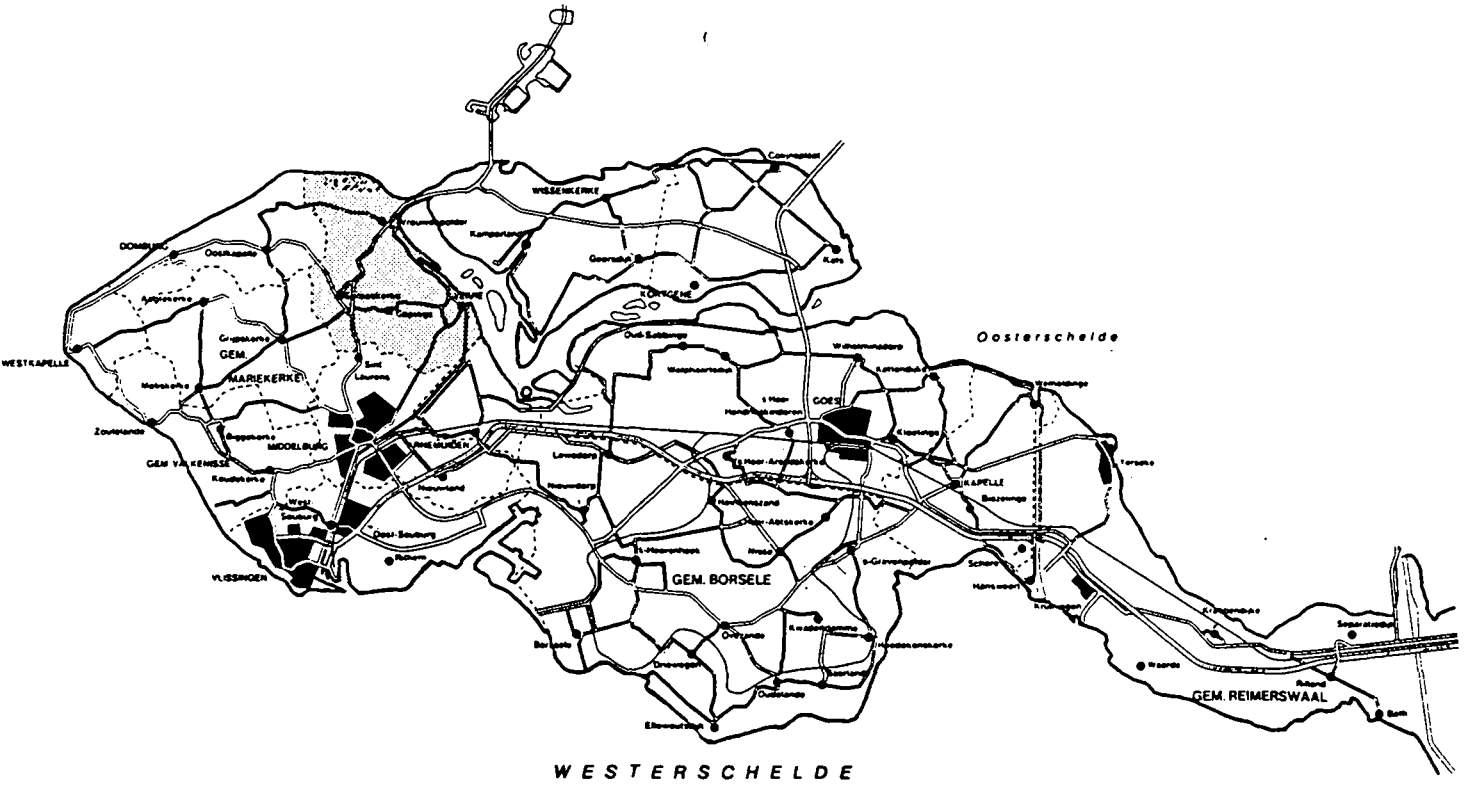

veere

(augustus 1993)

B. I. Sens

INHOUDSOPGAVE

		Blz.
	VOORWOORD	5
1.	INLEIDING	7
2.	BODEMGESTELDHEID	7
3.	GRONDGEBRUIK	8
4.	INFRASTRUCTUUR	8
4.1	Wegen	8
4.2	Wateren, havens en veren	9
4.3.	Dijken en kaden	9
5.	NEDERZETTINGEN	10
5.1	Algemeen	10
5.2	Ontwikkeling per nederzetting	10
5.2.1	Veere	10
5.2.2	Gapinge	12
5.2.3	Serooskerke	12
5.2.4	Vrouwenpolder	12
5.2.5	Zanddijk	13
5.2.6	Buitengebied	13

LITERATUURLIJST

ADRESLIJST VAN GEINVENTARISEERDE OBJECTEN EN COMPLEXEN

AFBEELDINGEN

VOORWOORD

Wat is het Monumenten Inventarisatie Project?

Door het rijk is in samenwerking met de provincies en de vier grote steden een project ontwikkeld dat als doel heeft de inventarisatie van jonge bouwkunst en stedebouw in Nederland. "Jonge" betekent hier: tot stand gekomen in de periode midden 19e eeuw - Tweede Wereldoorlog.
De verkregen gegevens worden landelijk verzameld en verwerkt. Ze kunnen dienen als uitgangspunt voor verder onderzoek en voor het te voeren beleid van rijk, provincies en gemeenten. Ze bestaan uit regio- en gemeentebeschrijvingen en uit de inventarisatieresultaten (veldwerk).

Regiobeschrijving

De inventarisatie wordt per provincie (of grote stad) gebiedsgewijs aangepakt. Daartoe is de provincie Zeeland in drie werkgebieden verdeeld, namelijk Midden-Zeeland, Noord-Zeeland en Zeeuwsch-Vlaanderen.
Per gebied wordt eerst een regiobeschrijving gemaakt, met daarin een beschrijving van de historische en ruimtelijke ontwikkelingen in de periode ca. 1850 - 1945. Bij de beschrijving wordt globaal aandacht besteed aan de algemeen historische aspecten van bestuurlijke, landschappelijke, sociaal-economische en geografische aard.

Gemeentebeschrijving

Met behulp van de regiobeschrijving vindt nader onderzoek plaats per gemeente en per kern. In eerste instantie gebeurt dit op basis van literatuurstudie en vergelijkend kaartonderzoek. De resultaten hiervan worden aangevuld met gegevens uit de object- en complexinventarisatie. Het onderzoek leidt tot een korte beschrijving van de kernen per gemeente en de historische en ruimtelijke ontwikkeling daarvan, waarbij aandacht wordt besteed aan algemeen historische aspecten van onderwerpen die ook bij de regiobeschrijving zijn behandeld (zie boven).
Met behulp van (voornamelijk) historisch kaartmateriaal wordt inzicht gegeven in de ruimtelijke ontwikkelingen.
Wanneer een kern in de betrokken periode belangrijke functionele en stedebouwkundige ontwikkelingen heeft doorgemaakt, wordt er bovendien een overzichtskaart toegevoegd van deze ontwikkelingen met een typologie van de uitbreidingen.
De regio- en gemeentebeschrijvingen vormen de basis voor het veldwerk. Het veldwerk bestaat uit inventarisaties van objecten, complexen en stedebouwkundige structuren, die voor de periode belangrijk en/of kenmerkend of juist bijzonder zijn. Aan de gemeentebeschrijvingen is een adreslijst van geïnventariseerde objecten en complexen toegevoegd.

1. INLEIDING

De gemeente Veere ligt op Walcheren en heeft een oppervlakte van 4.980 ha.
De gemeente grenst in het noorden aan de Noordzee, in het oosten aan het Veerse Meer, in het zuid-oosten aan de gemeente Arnemuiden, in het zuiden aan de gemeente Middelburg en in het westen aan de gemeente Mariekerke en Domburg (afb. 1).
De gemeente ontstond in 1966 door de samenvoeging van de voorheen zelfstandige gemeenten Serooskerke, Veere en Vrouwenpolder, plus een deel van de vroegere gemeente Sint Laurens.
In de gemeente liggen het stadje Veere, de dorpen Serooskerke, Vrouwenpolder, Gapinge en de gehuchten of buurtschappen Zanddijk, Schellach, Geldtienden, Molenperk en Pitteperk.

2. BODEMGESTELDHEID

Het grootste deel van het gemeentelijk gebied wordt ingenomen door de in de 12e eeuw bedijkte polder Walcheren (oudland). In het noorden vonden in de 13e, 14e en 16e eeuw aanpolderingen plaats: kleine polders rondom Vrouwenpolder, die behoren tot het zogenaamde nieuwland.
Langs de kust bevond zich een brede duingordel tussen Domburg en Vrouwenpolder (afb. 2).
Het oudland werd gevormd door langgerekte, hoog gelegen stroken kreekruggronden, die tussen kleiplaat- en poelgronden lagen.
Het nieuwland bestond uit schor- en plaatgronden. Het duinlandschap had hoge, natuurlijke zeewerende duinen.

In 1944 werden op vier plaatsen de dijken gebombardeerd, waardoor Walcheren onder water kwam te staan. Eén dijkgat bevond zich ten noordwesten van Veere. Als gevolg van de inundatie is hier een krekenstelsel ontstaan, dat later bebost werd. Na de drooglegging van het eiland vond de ruilverkaveling Walcheren plaats, waarbij het micro-reliëf van onder andere poelgronden, kleine kreekruggen, en dergelijke grotendeels verloren ging door egalisatie. Duinen en dijken zijn wel voor het grootste gedeelte behouden.
Ter bestrijding van hoge grondwaterstanden had de mens op Walcheren reeds vroeg voor kunstmatige afwatering gezorgd via slootjes naar sprinken (grote warergangen), vervolgens naar het Kanaal door Walcheren (1873) en tenslotte naar de zee.
Dit gebeurde via de Oostersluis bij Veere. De afwatering van Walcheren werd ook sterk verbeterd na de in gebruikname van het gemaal "Boreel" bij Middelburg (1929).
In het oudland was vroeger in de kommen een fijnmazig stelsel van slootjes aanwezig, die aansloten op relatief kronkelige hoofdwatergangen. In het nieuwland gebeurde de afwatering meer rechtlijnig naar de hoofdwatergangen, die meestal onderaan de voet van de dijken waren gelegen.
Na de inundatie werd de afwatering herzien en aangevuld. Uitgangspunt hierbij was wel, dat de reconstructie diende te worden aangepast aan de landschappelijke structuur van vóór de inundatie. Hierbij werd onder andere wel het verloop van de Rijkebuurtsprink verlegd.

3. GRONDGEBRUIK

Het gebied van de gemeente Veere was agrarisch van karakter. Het grondgebruik werd aanvankelijk sterk bepaald door de fysisch geografische omstandigheden. Bos en woonkernen ontstonden op de hoger gelegen gronden.
De duinzandgronden van het natuurlijke landschap bij Vrouwenpolder waren ongeschikt voor de landbouw en de mens liet ze dan ook links liggen als "woeste gronden". De overige duinzandgronden werden wel grotendeels ontgonnen. De hooggelegen vlaktes of zwakke hellingen lagen boven de hoogwaterlijn en bleken enigszins geschikt voor beweiding (de zogenaamde vroonweiden). Meer landinwaarts trof men op kleine percelen ook meer bouwland aan.
In het oudland kwamen op de kreekruggronden bouwlanden en hoogstamboomgaarden voor in de vorm van grotere percelen, op de poelgronden graslanden (weiden en hooilanden) in de vorm van kleinere percelen. In de overgangszones waren zowel bouwland, grasland als hoogstamboomgaarden te vinden. Op de oude kleiplaatgronden kwamen vrij veel hoogstamboomgaardjes voor naast grasland en bouwland. Vroeger werden deze boomgaardjes ook beweid.
In het nieuwland kwam veel bouwland voor. Op de zandige plaatgronden werd dit bouwland afgewisseld met grasland en hoogstamboomgaard. Ook de dijken werden meestal beweid.
In het oudland was een onregelmatige blokpercelering karakteristiek, waarvan de begrenzing in grote lijnen bestond uit natuurlijke afscheidingen.
Het nieuwland werd gekenmerkt door een meer planmatige aanpak met vooral rechthoekige perceelsvormen. In de inpolderingen rondom Vrouwenpolder kwamen smalle rechthoekige percelen tot stand.
De ontgonnen duinzandgronden kenden een relatief kleinschalige percelering.

Na de inundatie van Walcheren in 1944 kwam een ruilverkaveling tot stand.
In het oudland werd het contrast in de percelering tussen de kleinere percelen op de poelgronden en de grotere percelen op de ruggen plaatselijk minder duidelijk door de verhoudingsgewijze sterke toename van de perceelsgrootte in de kommen.
In de inpolderingen van het nieuwland zijn de oorspronkelijke smalle, rechthoekige percelen samengevoegd tot kleine en grote blokken.
De percelen op de duinzandgronden werden vergroot.

4. INFRASTRUCTUUR

4.1 Wegen

De wegen liepen meestal op of langs de hoge ruggen en dijken. In het oudland hadden de wegen een grillig verloop. Zij waren sterk gebonden aan het fysisch-geografisch milieu, waardoor zij voor ruime omwegen zorgden. In een tijd waarin het vervoer te voet veruit het belangrijkste was, leidde dit tot het ontstaan van veel kortere verbindingen tussen enerzijds de nederzettingen onderling en anderzijds de woning of boerde-

rij en de kerk. Zo'n voet- of kerkepad liep onder andere van Serooskerke naar Vrouwenpolder en van Gapinge naar Veere.
De wegen in de nieuwlandpolder hadden een strakker patroon. De oude nieuwlandpolders (13e-14e eeuw) rondom Vrouwenpolder hadden een dichter wegennet dan jongere nieuwlandpolders.
In de 16e eeuw was de weg tussen Middelburg en Veere bestraat. In de 17e eeuw werd de verbinding tussen Middelburg en Serooskerke bestraat met keien. In 1838 werd het traject Serooskerke-Domburg bestraat.
De zandweg van Serooskerke naar Vrouwenpolder werd in 1871 bestraat met klinkers.
In de eerste decennia van de 20ste eeuw werden er verschillende zand- of grintwegen bestraat of van een beklinkering voorzien: onder andere de weg Serooskerke-Veere, Serooskerke-Grijpskerke en Domburg-Veere over Oranjezon.

4.2 Wateren, havens en veren

De economische ontwikkeling van Veere is door de eeuwen heen bepaald geweest door de ligging aan het water (Veerse-Gat). Het stadje ligt aan de noordzijde van de plaats, waar het Kanaal door Walcheren in het Veerse Meer (voormalig Veerse Gat) uitkomt.
In 1871-1873 werd dit kanaal gegraven. Het werd dwars door de zuidelijke rand van de vestingwerken aangelegd. Bij Veere werd voor de afwatering van het noordwestelijk deel van Walcheren, gelijk met de uitvoering van de kanaalplannen, aan de buitenhaven van het kanaal de Oostersluis gebouwd. Aan de oostzijde van dezelfde buitenhaven werd een tweede Oostersluis gebouwd.
De stadshaven van Veere bevindt zich in het noordelijk deel van de kern, binnen de voormalige vestingwerken (zie 5.2.1).
Het veer Veere-Kamperland vervulde tot 1961, tot de opening van de weg over de Veerse Dam, een belangrijke verbindende functie.

In 1888 werd aan de gemeente Middelburg vergunning verleend om in de duinen bij Oranjezon een pompstation voor drinkwaterwinning te bouwen. In 1892 werd de duinwaterleiding in gebruik genomen. In een open kanaal werd het water uit de duinen opgevangen. Van een open kanaal ging men over op putten, maar in 1918 kwam men tot de conclusie dat de winning door middel van een open kanaal toch het meest geschikt was om aan de groeiende vraag naar zuiver water te voldoen. In het begin van de jaren twintig groef men vervolgens een nieuw kanaal, dat thans nog in het terrein aanwezig is.

4.3 Dijken en kaden

Het gemeentelijk gebied was vóór 1850 ingedijkt.
Langs het Kanaal door Walcheren bevinden zich waterkerende binnendijken.
Het wallencomplex van Veere had ook een waterkerende functie.

5. NEDERZETTINGEN

5.1 Algemeen

De dorpen in de gemeente Veere waren voornamelijk agrarisch van karakter. Het voormalige handelsstadje Veere heeft visserij en enige industrie gekend en activiteiten rond de aanleg van het kanaal door Walcheren en de daarbij behorende sluiswerken. Tijdens deze aanleg (ca. 1872) was er sprake van een toename van het aantal inwoners. Daarna daalde dit aantal weer sterk.

Inwonertal

	1849	1899	1945	1992
Veere + Zanddijk	975	874	1.031	1.547
Vrouwenpolder + Gapinge	974	909	801	1.168 453
Serooskerke	930	1.224	1.768	1.796

* voorlopige cijfers

5.2 Ontwikkeling per nederzetting

5.2.1 Veere

Het gehucht Campveere, later kortweg Veere, ontstond in de 12e of 13e eeuw aan de Walcherse kant van de veerverbinding met Campen (nu Kamperland) op Noord-Beveland. Onder bescherming van de bewoners van het naburige kasteel Sandenburg, de heren van Borssele en na hen die van Bourgondië, kwam het havenstadje, ommuurd in 1358, tot bloei door visserij en wolhandel met Schotland. In de 17e en 18e eeuw breidde men het verdedigingsstelsel aanzienlijk uit en rond 1810 legden de Fransen nog weer een hele nieuwe verdedigingsgordel aan, maar militair belang ging gepaard met economisch verval (afb. 3).
Rond de van oorsprong middeleeuwse stad Veere, waarvan de structuur vrijwel geheel dezelfde is gebleven, zijn de verdedigingswerken dus uitgegroeid tot een steeds bredere gordel van muren, wallen en grachten. Met het vervallen van de functie als vestingstad, in 1861, kwam aan deze ontwikkeling een einde.
Bij de aanleg van het Kanaal door Walcheren (1871-1873) werd het Maurits- en zuidelijk daarvan gelegen Franse bastion afgegraven en werden de westelijke grachten gedempt. De ravelijnen zijn in de loop der tijden eveneens verdwenen (afb. 4,5).
Aanvankelijk was het de bedoeling het kanaal meer ten zuiden van Veere, bij de oude Middelburgse haven, in het Veerse Gat te laten uitkomen. Veere kreeg voor elkaar dat het dichter bij deze stad kwam te liggen. De verwachtte economische impuls bleef echter, ondanks deze omlegging, uit.

Voor de aanleg van het kanaal kwamen veel polderwerkers naar Veere. Deze waren vooral afkomstig uit België, Zeeuwsch-Vlaanderen en het westelijk deel van Noord-Brabant. Hele groepen van deze arbeiders waren gehuisvest in de voormalige kazernes.
Bij Veere werd een eerste en een tweede Oostersluis gebouwd. Tevens verrezen er in de omgeving van deze sluizen woningen voor sluisknechten, een woning voor de sluismeester en een wachthuis. In 1938 werd aan de oostzijde van het kanaal een electrisch gemaal gebouwd.
In 1859 verdiende het grootste deel van de inwoners zijn brood in landbouw of weverij. Er waren twee calicotfabrieken in Veere, die in 1867 en in 1869 werden gesloten. Halverwege de 19e eeuw waren er ongeveer 75 personen werkzaam.
Met de aanleg van het Kanaal werd de visserij weer enigszins van belang. In 1864 werd het achterste deel van de haven tot spuikom gemaakt. Er werd een bruggetje en een spuisluis aangelegd. Tevens kwam er een dam, waardoor het Molenwater droog kwam te liggen.
Aan het begin van de 20ste eeuw werd de haven te klein, vooral in het najaar als de suikerbietencampagne begonnen was en men dit product per schip naar suikerfabrieken transporteerde. In 1915 werd daarom de spuisluis afgebroken en vervangen door een ijzeren draaibrug (1977 vervangen door houten klapbrug) over de haven. De spuikom werd weer haven en om deze op diepte te houden, ging men van tijd tot tijd de haven uitbaggeren.
Van 1871 tot 1911 was er aan de noordzijde van de stadshaven een werf, op het terrein van het tegenwoordige restaurant "D'Ouwe Werf".
In de 19e eeuw, toen de handelsfunctie geheel verdween, was het aantal inwoners tot een ongekend dieptepunt gedaald. Dit is van grote invloed geweest op de woongelegenheid. Meer dan driekwart van de bebouwing werd in de loop der tijd afgebroken. Rond 1600 bestond de woonbebouwing uit ca. 800 huizen, terwijl dit aantal aan het eind van de 19e eeuw niet meer dan 200 bedroeg.
Tegen het eind van de 19e en aan het begin van de 20ste eeuw verrezen enkele nieuwe gebouwen, onder andere de openbare lagere school aan de Kerkstraat in 1883, de Gereformeerde Kerk en pastorie aan de Kaai in 1905 en het RK-kerkje in 1912, ook aan de Kaai (zie voor straatnamen afb. 5).
Aan de uitvalsweg naar Middelburg (Veerseweg) ontstond aan het begin van deze eeuw lintbebouwing (afb. 6 en 9).
Aan de overzijde van het Kanaal werd in 1916 door de Koninklijke Marine het zogenaamde Mijnenmagazijn gebouwd. Twee jaar later richtte de Marine aan de stadszijde van het Kanaal een vliegkamp op, waartoe grote loodsen werden gebouwd met daarbij een helling. In de jaren twintig was dit complex door Fokker in gebruik genomen als fabriek voor watervliegtuigen. Er was werk voor ca. 160 personen. Tegenwoordig maken de overgebleven loodsen en helling deel uit van een jachtwerf.
In 1925 werd buiten de wallen een nu verdwenen vismeelfabriek opgericht, waar voor 5 personen werk was.
Veere was in de 19e eeuw niet meer dan een bescheiden vissersstadje. Door de afsluiting van het Veerse Gat in 1961 moest de vissersvloot, waaronder een groot deel van de vloot van Arnemuiden, echter uitwijken. De haven van Veere kreeg toen een recreatieve bestemming.
Na de Tweede Wereldoorlog werd in de kern enige vervangende nieuwbouw gerealiseerd. Een groot aantal percelen is echter onbebouwd gebleven.

5.2.2 Gapinge

Gapinge is een kerkringdorp, waarvan de ring niet geheel is "voltooid": het kerkhof wordt aan de zuidzijde niet door een straat of weg begrensd (afb. 8 en 9).
De bebouwing uit de inventarisatieperiode bestaat voornamelijk uit verlenging en verdichting van de lintbebouwing aan de Dorpsstraat, zowel in westelijke als in oostelijke richting. In westelijke richting gebeurde dit voornamelijk in de vorm van losstaande boerenwoningen met achter op de erven schuurtjes.
Onlangs is er een nieuwbouwwijk opgetrokken.

5.2.3 Serooskerke

Dit kerkringdorp heeft zich voornamelijk naar het westen toe ontwikkeld, gericht op de weg van Middelburg naar Oostkapelle, hetgeen de nogal excentrische ligging van de kerkring verklaart (afb. 7 en 10).
Rond 1860 bestond de bebouwing voornamelijk uit panden aan de kerkring, de dorpsstraat (nu Torenstraat) en het begin van de weg naar Vrouwenpolder. Met name aan de dorpsstraat werden aan het eind van de 19e en het begin van de 20ste eeuw oude panden vervangen en nieuwe gebouwd, zodat deze van oorsprong oudere structuur het karakter heeft van deze periode. Hier werden onder andere de pastorie, het openbare schooltje (later gemeentehuis), de dokterswoning en meesterswoning gebouwd.
De Oostkapelse weg werd vanaf de eeuwwisseling aan de westzijde bebouwd met boerderijcomplexjes en woningen (éénzijdige lintbebouwing). Aan de oostzijde bevond zich het vroegere landgoed "Welgelegen", waar in 1895 het landhuis "Vrederust" werd gebouwd.
De Noordweg kreeg eveneens een lintbebouwing. Vanaf de eeuwwisseling werden hier keuterboerderijtjes en woningen gebouwd.
Aan de Vrouwenpolderseweg zijn in de inventarisatieperiode sporadische invullingen ontstaan. Iets buiten de kern ligt de in 1874 aangelegde algemene begraafplaats, die in 1907 werd uitgebreid.
Tegenwoordig zijn er in Serooskerke ook enkele nieuwbouwwijkjes.

5.2.4 Vrouwenpolder

Het dijkdorp Vrouwenpolder is rond 1300 ontstaan in een kort tevoren ingepolderd gebied (afb. 7, 8 en 10).
Er ontstond bebouwing aan de Dorpsdijk. In de inventarisatie periode breidde de bebouwing zich onder andere langs de Dorpsdijk uit. De Schoolstraat werd vanaf het einde van de 19e eeuw aan de oostzijde bebouwd. Hier verrees rond 1900 de Gereformeerde kerk met pastorie.
De bebouwing aan de Dorpsdijk is nogal aangetast door verbouwingen en vernieuwingen, zodat van het oorspronkelijke karakter niet veel over is. In recente tijden zijn enkele nieuwbouwwijkjes verrezen.
Rond 1920 kwam bij Vrouwenpolder de recreatie op gang. Er verrezen vanaf die tijd kleine vakantiehuisjes tegen de duinen.

5.2.5 Zanddijk

Zanddijk was vroeger een aanzienlijk dorp. De kerk was aan het begin van de 19e eeuw definitief verdwenen, maar de ring is nog herkenbaar. Vanaf 1834 was de plaats waar de kerk had gestaan ingericht als begraafplaats van Veere (afb. 4).
Tegenwoordig is er in Zanddijk veel nieuwbouw aan te treffen.

5.2.6 Buitengebied

Het buitengebied van de gemeente Veere was een agrarisch gebied.
De verspreide bebouwing in de vorm van boerderijen bevond zich redelijk dicht op elkaar.
De bebouwing concentreerde zich voornamelijk als lintbebouwing op de kreekruggen, die zich plaatselijk verdichtte. Vooral de Lepelstraat, ten zuid-westen van Vrouwenpolder, was opvallend dicht bezet met boerderijen, evenals een deel van de Eendekotsweg, ten zuiden van Gapinge.
Er zijn veel boerderijcomplexen uit de periode ca. 1890-1920 aangetroffen. Vele zijn echter verbouwd en/of uitgebreid, zodat er van het oorspronkelijke geheel niet veel over is.
De buurtschap Schellach is het restant van een verdwenen ringdorp.

LITERATUURLIJST

J.A. van den Berg, N.M. de Jonge, Veere, z.p., z.j.

Bestemmingsplan "Buitengebied" van de gemeente Veere, door Stedebouwkundig adviesbureau Hundsdorfer, Rotterdam 1974

Encyclopedie van Zeeland, 3 delen, Middelburg

P. Fagel, Zeven eeuwen Veere, Middelburg 1983

A.F. Francken, Walcheren in het spoor van bedrijf en techniek, Middelburg (1988)

J. Galjaard, Oud Veere Nieuw, Delft 1986

P. Geschiere, De laatste honderd jaar van de Veerse kermis, 1770-1871, Grijpskerke 1986 (scriptie)

H. Hendrikse, F. v.d. Driest, Veere in oude ansichten, Zaltbommel 1974

H. Hendrikse, F. v.d. Driest, Veere in oude ansichten deel 2, Zaltbommel 1975

Kunstreisboek voor Nederland - Zeeland, Weesp 1985[8]

J. Kuyper, Gemeente-atlas van Nederland, V, Zeeland, Zaltbommel 1971 (oorspr. Leeuwarden 1866)

Landschapsonderzoek Zeeland, deelgebied Walcheren, Provinciale Planologische Dienst voor Zeeland, Middelburg 1986

B.J. de Meij, Serooskerke (Walcheren), zijn burgerlijke en kerkelijke geschiedenis, Middelburg 1918

J.H. Midavaine, Veere, herinneringen aan een rijk verleden, Veere 1980

Provinciale almanak voor Zeeland 87/89, in opdracht van het provinciaal bestuur samengesteld door het bureau voorlichting der provincie, Middelburg 1986

P. v.d. Sluys, G.G.L. Steur, I. Ovaa, De bodem van Zeeland, toelichting bij blad 7 bodemkaart van Nederland, schaal 1:200.000, Wageningen 1965

Vrouwenpolder aan zee, Gids, door V.V.V. Vrouwenpolder, (ca. 1920)

C. v. Winkelen, Serooskerke (W.) zoals het was... Een geschiedenis in beelden, Zierikzee 1978

M.H. Wilderom, Tussen Afsluitdammen en Deltadijken, III, Midden-Zeeland (Walcheren en Zuid-Beveland), Middelburg 1968

ADRESLIJST VAN GEINVENTARISEERDE OBJECTEN EN COMPLEXEN

Unieke code	Acc. nr.	Gemeente	Kern	Straat	Huisnummer
ZL-VE-007	0001117	Veere	Veere	Bastion	2
ZL-VE-060	0001185	Veere	Buitengebied	Boshoekweg	2
ZL-VE-071	0005395	Veere	Buitengebied - Seroo	Boshoekweg	7
ZL-VE-038	0001156	Veere	Gapinge	Dorpsstraat	1
ZL-VE-064	0001189	Veere	Gapinge	Dorpsstraat	29
ZL-VE-037	0001155	Veere	Gapinge	Dorpsstraat	46
ZL-VE-040	0001158	Veere	Gapinge	Dorpsstraat	60 en hoger
ZL-VE-039	0001157	Veere	Gapinge	Dorpsstraat	80,84,86
ZL-VE-065	0001190	Veere	Serooskerke	Gapingseweg	121
ZL-VE-018	0001135	Veere	Veere	Havenhoofd	
ZL-VE-001	0001111	Veere	Veere	Kaai	33
ZL-VE-002	0001112	Veere	Veere	Kaai	53,55
ZL-VE-008-E	0001122	Veere	Veere	Kanaalweg	
ZL-VE-008-F	0001123	Veere	Veere	Kanaalweg	
ZL-VE-008-G	0001124	Veere	Veere	Kanaalweg	
ZL-VE-013	0001129	Veere	Buitengebied	Kanaalweg	5
ZL-VE-008-C	0001120	Veere	Veere	Kanaalweg	9
ZL-VE-010	0001126	Veere	Veere	Kanaalweg oostzijde	
ZL-VE-009	0001125	Veere	Veere	Kanaalweg oostzijde	7
ZL-VE-008-B	0001119	Veere	Veere	Kanaalweg westzijde	8,10,12,14
ZL-VE-011	0001127	Veere	Veere	Kanaalweg westzijde	1,5
ZL-VE-008-A	0001118	Veere	Veere	Kanaalweg westzijde	2,4,6
ZL-VE-008-D	0001121	Veere	Veere	Kanaalweg westzijde	7
ZL-VE-006	0001116	Veere	Veere	Kerkstraat	4
ZL-VE-003	0001113	Veere	Veere	Kerkstraat	6
ZL-VE-072	0005396	Veere	Buitengebied - Seroo	Kievitshoekweg	1
ZL-VE-048	0001166	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	12
ZL-VE-063	0001188	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	16
ZL-VE-062	0001187	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	18
ZL-VE-042	0001160	Veere	Vrouwenpolder	Kon. Emmaweg	2
ZL-VE-049	0001167	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-049-A	0001168	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-049-B	0001169	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-049-C	0001170	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-049-D	0001171	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-049-E	0001172	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	24
ZL-VE-061	0001186	Veere	Buitengebied	Kon. Emmaweg	30
ZL-VE-052	0001175	Veere	Buitengebied	Kruisweg	6
ZL-VE-017	0001134	Veere	Veere	Langedam	2

Unieke code	Acc. nr.	Gemeente	Kern	Straat	Huisnummer
ZL-VE-012	0001128	Veere	Veere	Langedam	4
ZL-VE-058	0001183	Veere	Buitengebied	Lepelstraat	14
ZL-VE-066	0001868	Veere	Buitengebied	Lepelstraat	16,34
ZL-VE-057-A	0001182	Veere	Buitengebied	Liebertsweg	3
ZL-VE-057	0001181	Veere	Buitengebied	Liebertsweg	6,8,10,3
ZL-VE-047	0001165	Veere	Buitengebied	Lijdijkweg	5
ZL-VE-051	0001174	Veere	Buitengebied	Meywerfweg	1
ZL-VE-050	0001173	Veere	Buitengebied	Meywerfweg	14
ZL-VE-044	0001162	Veere	Buitengebied	Noorddorpsweg	2
ZL-VE-025	0001142	Veere	Serooskerke	Noordweg	
ZL-VE-034	0001152	Veere	Serooskerke	Noordweg	88
ZL-VE-004	0001114	Veere	Veere	Oliemolenstraat	4,6,8,10,12
ZL-VE-031	0001148	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	13
ZL-VE-033-B	0001151	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	2
ZL-VE-030	0001147	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	25
ZL-VE-032	0001149	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	31 en hoger
ZL-VE-033-A	0001150	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	4
ZL-VE-035	0001153	Veere	Serooskerke	Oostkapelse weg	85
ZL-VE-067	0005391	Veere	Serooskerke	Oostkapelseweg	15
ZL-VE-005	0001115	Veere	Veere	Oudestraat/Kapellestraat	16,18,20,22,24/16
ZL-VE-056	0001180	Veere	Buitengebied	Rijkebuurtweg	12
ZL-VE-055	0001179	Veere	Buitengebied	Rijkebuurtweg	14
ZL-VE-054	0001178	Veere	Buitengebied	Rijkebuurtweg	3
ZL-VE-041	0001159	Veere	Vrouwenpolder	Schoolstraat	9,11
ZL-VE-070	0005394	Veere	Gapinge	Schotse Hoek	5
ZL-VE-036	0001154	Veere	Gapinge	Schotse hoek	6
ZL-VE-024	0001141	Veere	Serooskerke	Torenstraat	
ZL-VE-021	0001138	Veere	Serooskerke	Torenstraat	30
ZL-VE-022	0001139	Veere	Serooskerke	Torenstraat	37
ZL-VE-029	0001146	Veere	Serooskerke	Torenstraat	42
ZL-VE-068	0005392	Veere	Serooskerke	Torenstraat	44
ZL-VE-023	0001140	Veere	Serooskerke	Torenstraat	46
ZL-VE-027	0001144	Veere	Serooskerke	Torenstraat	6
ZL-VE-020	0001137	Veere	Serooskerke	Torenstraat	8
ZL-VE-045	0001163	Veere	Buitengebied	van Vollenhovenweg	11
ZL-VE-015-A	0001132	Veere	Veere	Veerseweg	10,12
ZL-VE-015	0001131	Veere	Veere	Veerseweg	2-20
ZL-VE-016	0001133	Veere	Buitengebied	Veerseweg	29,31
ZL-VE-053	0001177	Veere	Zanddijk	Veerseweg	34
ZL-VE-019	0001136	Veere	Veere	Veerseweg	66

Unieke code	Acc. nr.	Gemeente	Kern	Straat	Huisnummer
ZL-VE-028	0001145	Veere	Serooskerke	Vrouwenpolderseweg	1
ZL-VE-026	0001143	Veere	Serooskerke	Vrouwenpolderseweg	57
ZL-VE-046	0001164	Veere	Buitengebied	Vrouwenpolderseweg	65
ZL-VE-069	0005393	Veere	Serooskerke	Vrouwenpolderseweg	9,11
ZL-VE-014	0001130	Veere	Veere	Warwijckschestraat	16
ZL-VE-059	0001184	Veere	Buitengebied	Wilgenhoekweg	34
ZL-VE-043	0001161	Veere	Buitengebied	Wilgenhoekweg	40

AFBEELDINGEN

1. Gemeente Veere, topografische kaart 1980
2. Bodemkaart en legenda landschapstypen
3. Veere, 1745 en 1810
4. Gemeente Veere 1866, uit: J. Kuyper, Gemeente-atlas van Nederland, V, Zeeland, Zaltbommel 1971 (oorspronkelijk Leeuwarden 1866)
5. Veere, 1909 en straatnamenkaartje
6. Veere, 1926
7. Gemeente Serooskerke, 1866, zie afbeelding 4
8. Gemeente Vrouwenpolder, 1867, zie afbeelding 4
9. Veere en Gapinge, topografische kaart, circa 1937-'46
10. Serooskerke en Vrouwenpolder, topografische kaart, circa 1937-'46

NOORDZEE

GEMEENTE DOMBURG

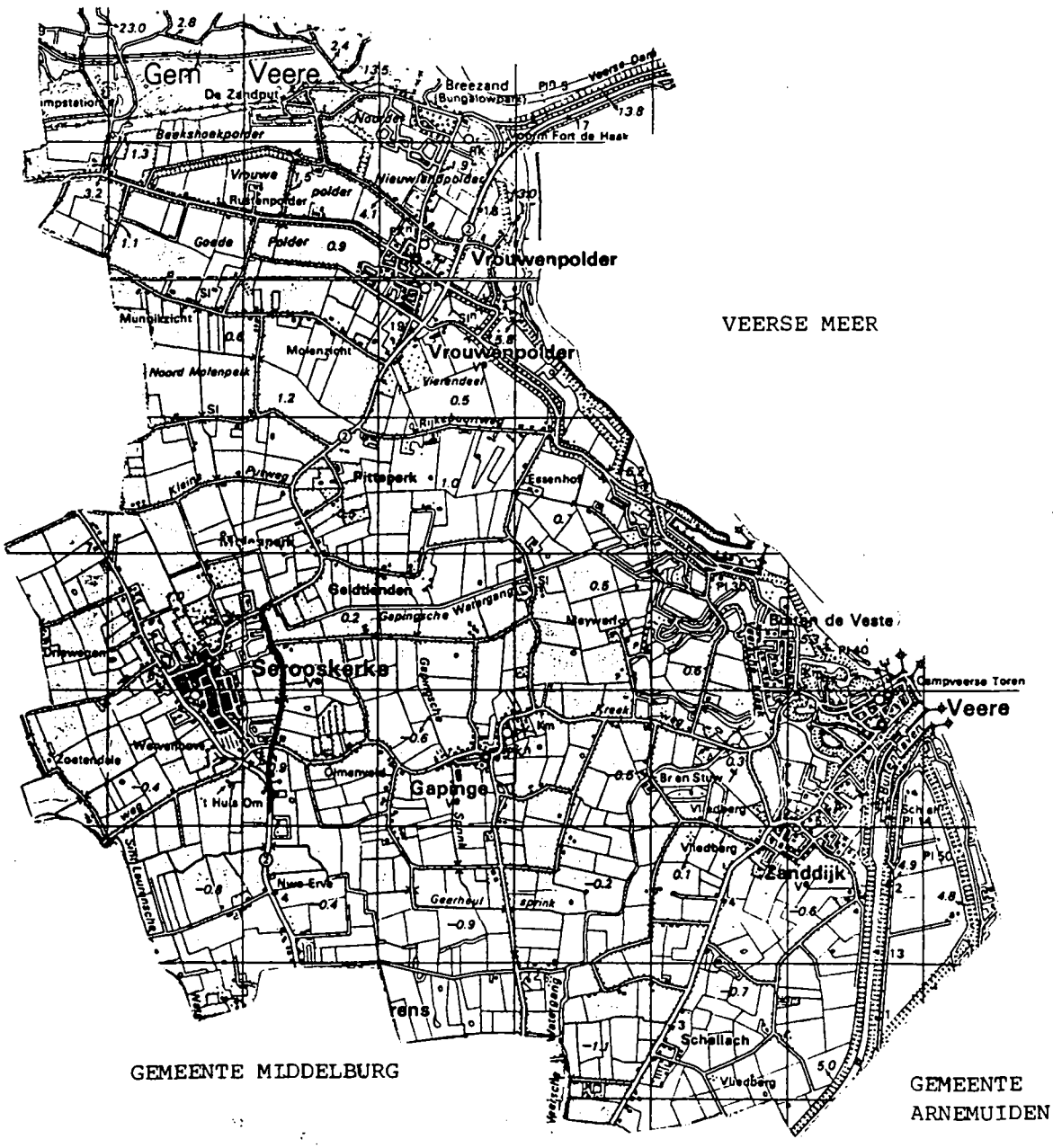

VEERSE MEER

GEMEENTE MARIEKERKE

GEMEENTE MIDDELBURG

GEMEENTE ARNEMUIDEN

AFB. 1

BODEM

- duinzandgronden van het natuurlijk landschap
- duinzandgronden
- vervlogen duinzandgronden
- hoge plaatgronden
- schorgronden en slikgronden
- kreekbeddingsgronden
- kreekruggronden en overgangsgronden
- poelgronden
- oude kleiplaatgronden

AFB. 2

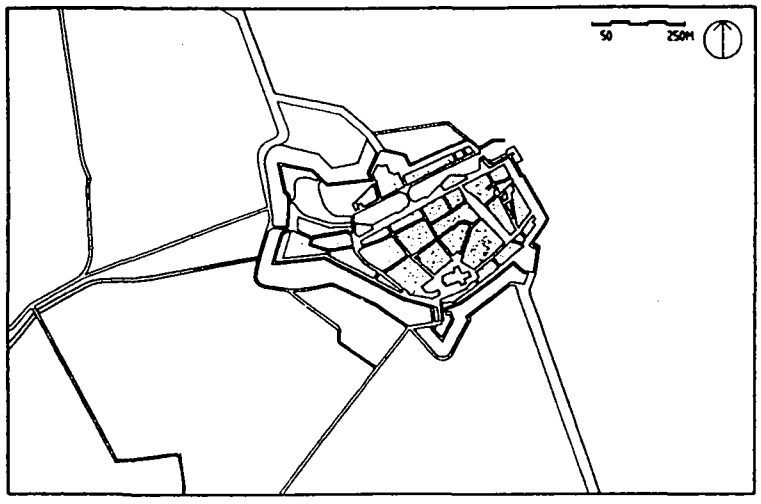

Veere in 1745, naar Tirion

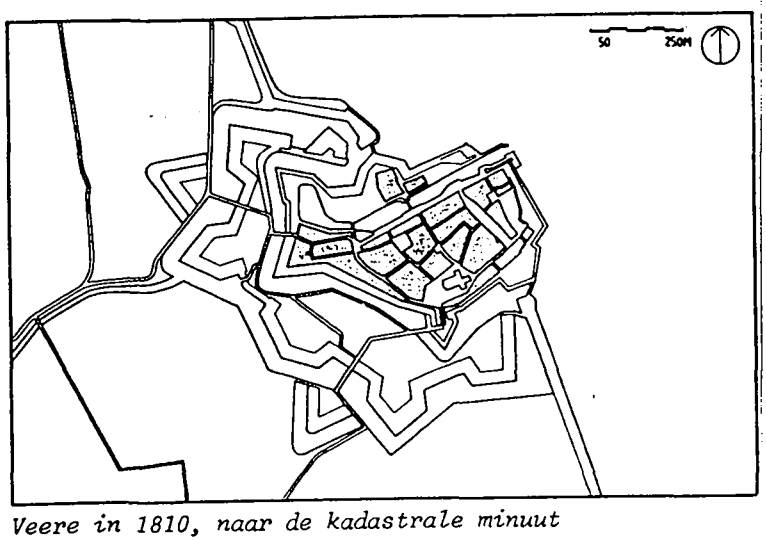

Veere in 1810, naar de kadastrale minuut

AFB. 3

PROVINCIE ZEELAND. GEMEENTE VEERE.

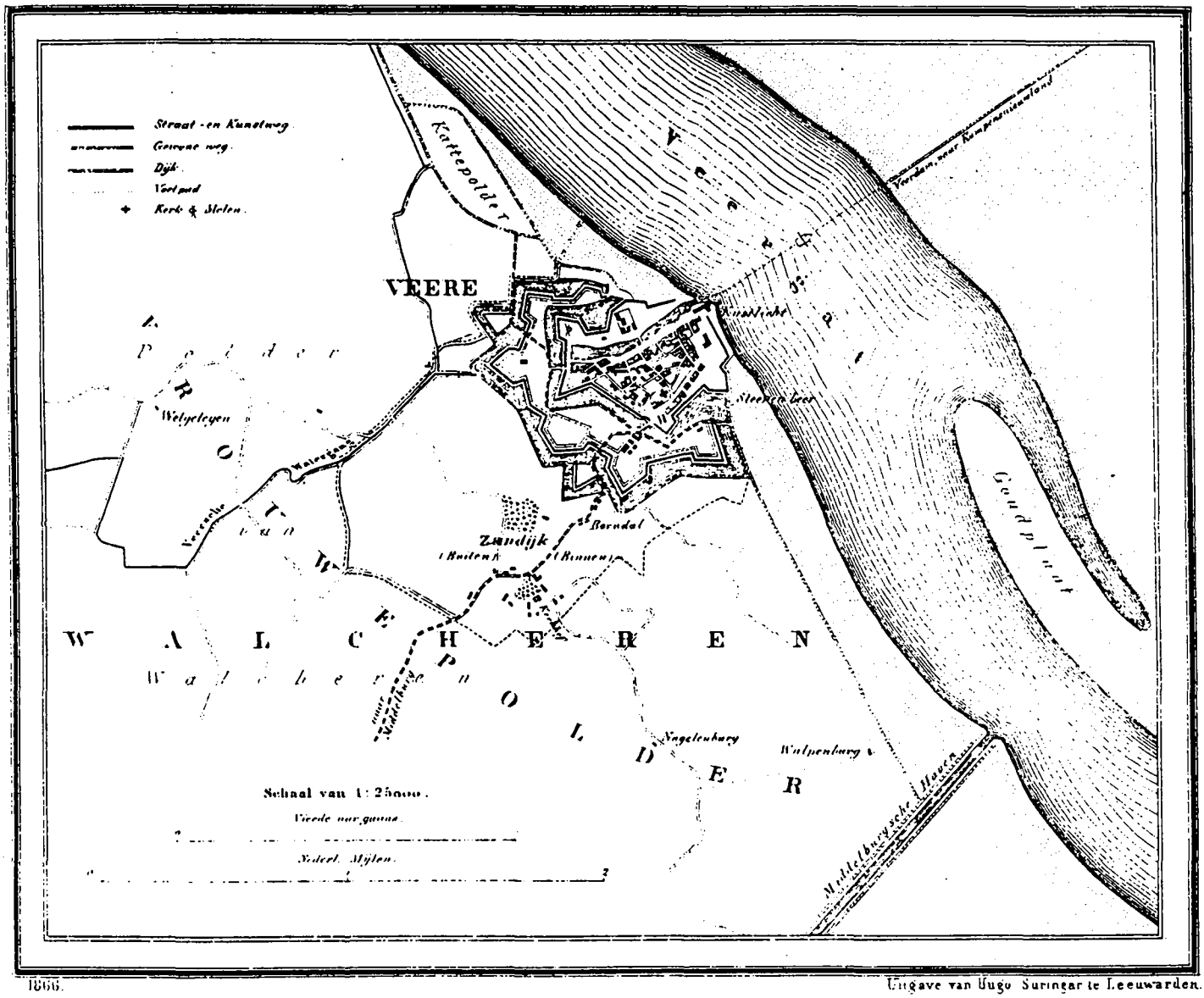

1866. Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden.

156 Bunders, 925 Inwoners.

AFB. 4

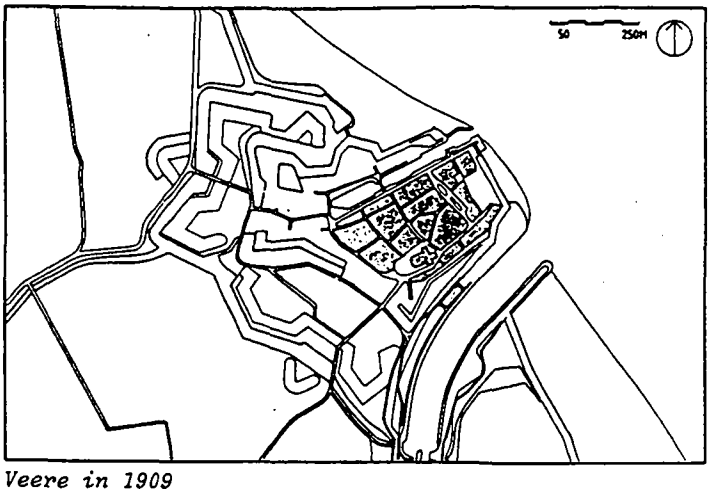

Veere in 1909

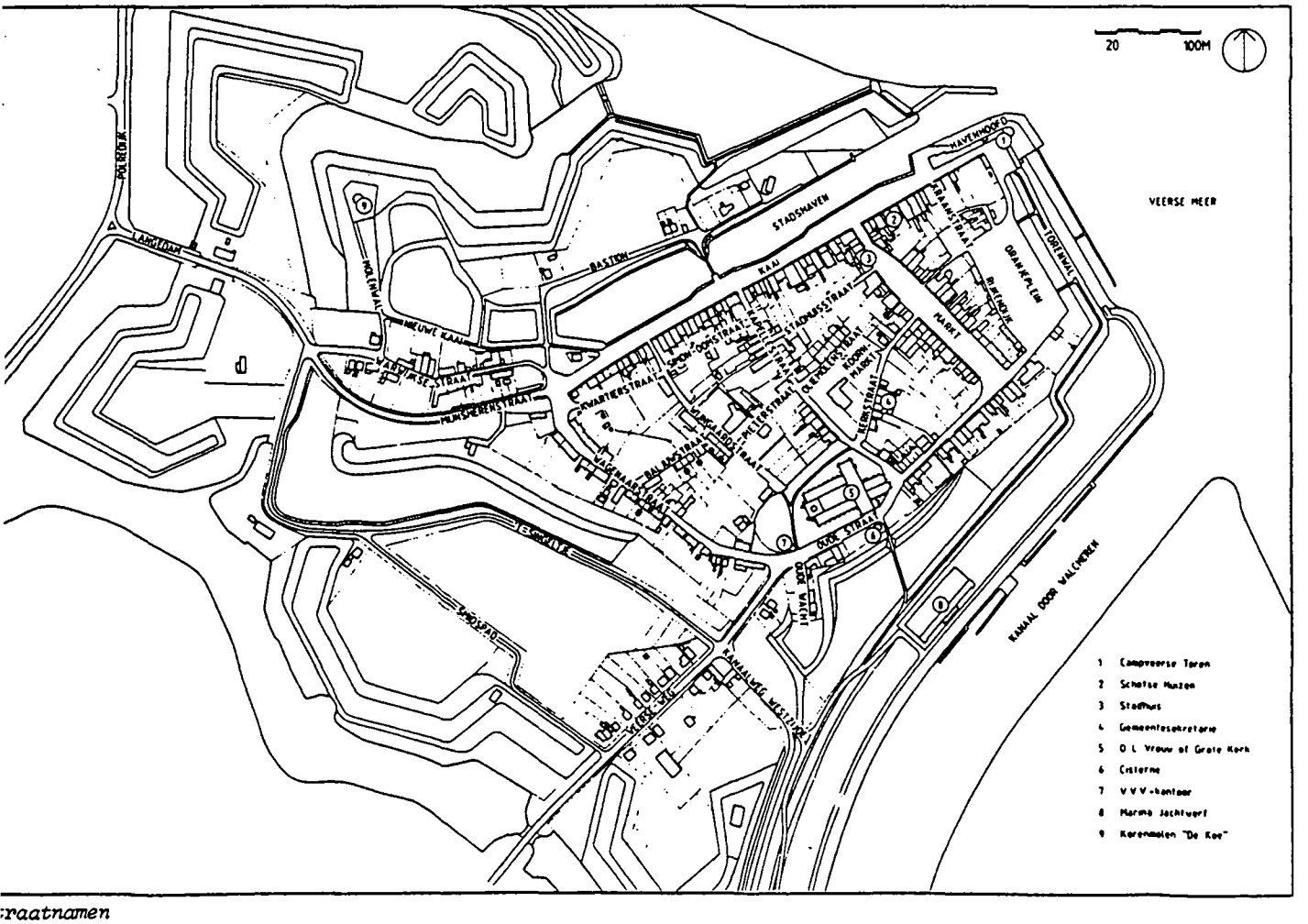

straatnamen

AFB. 5

Plattegrond van Veere, 1926, door W. Plasschaert.

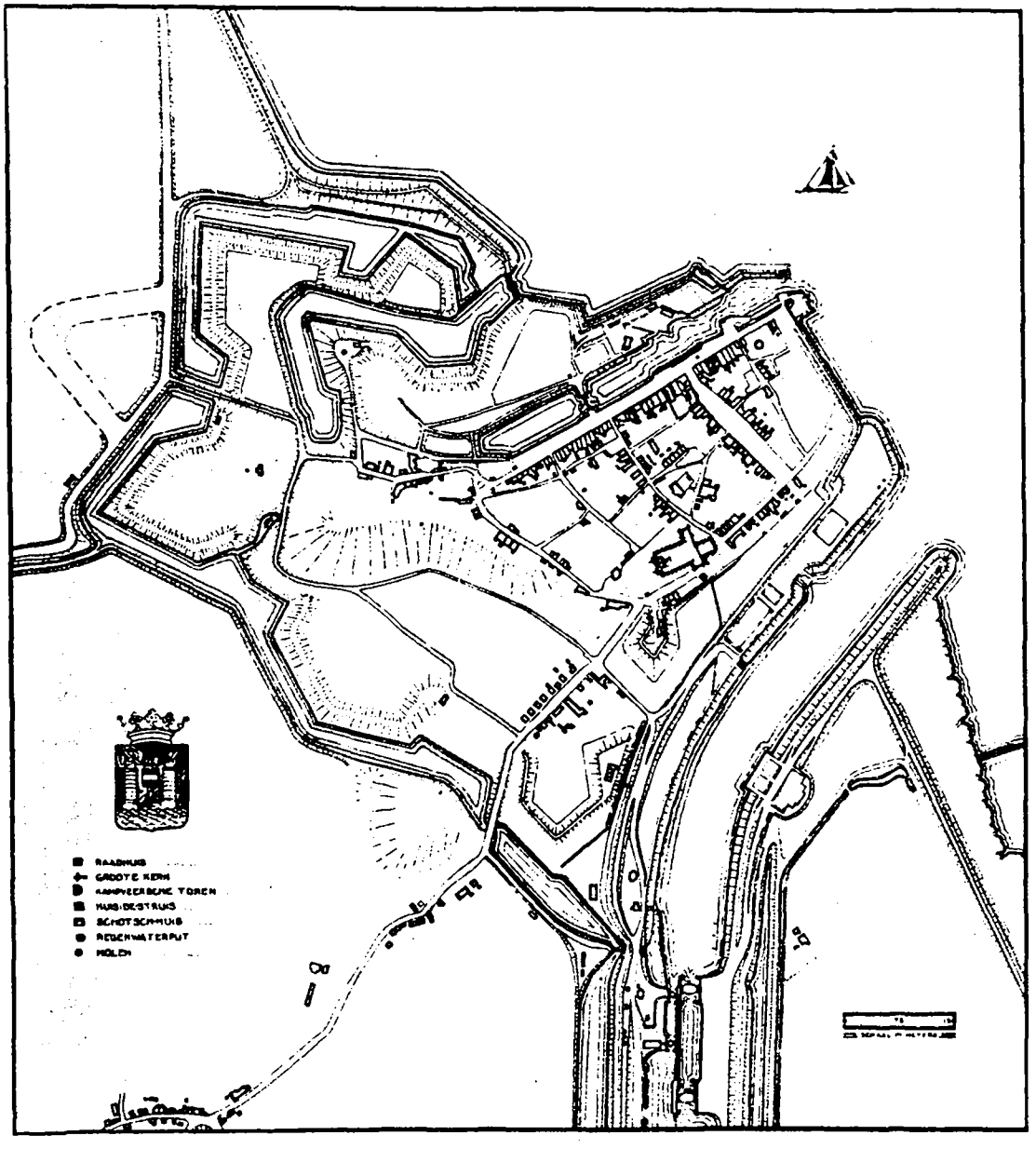

AFB. 6

PROVINCIE ZEELAND. **GEMEENTE SEROOSKERKE.**

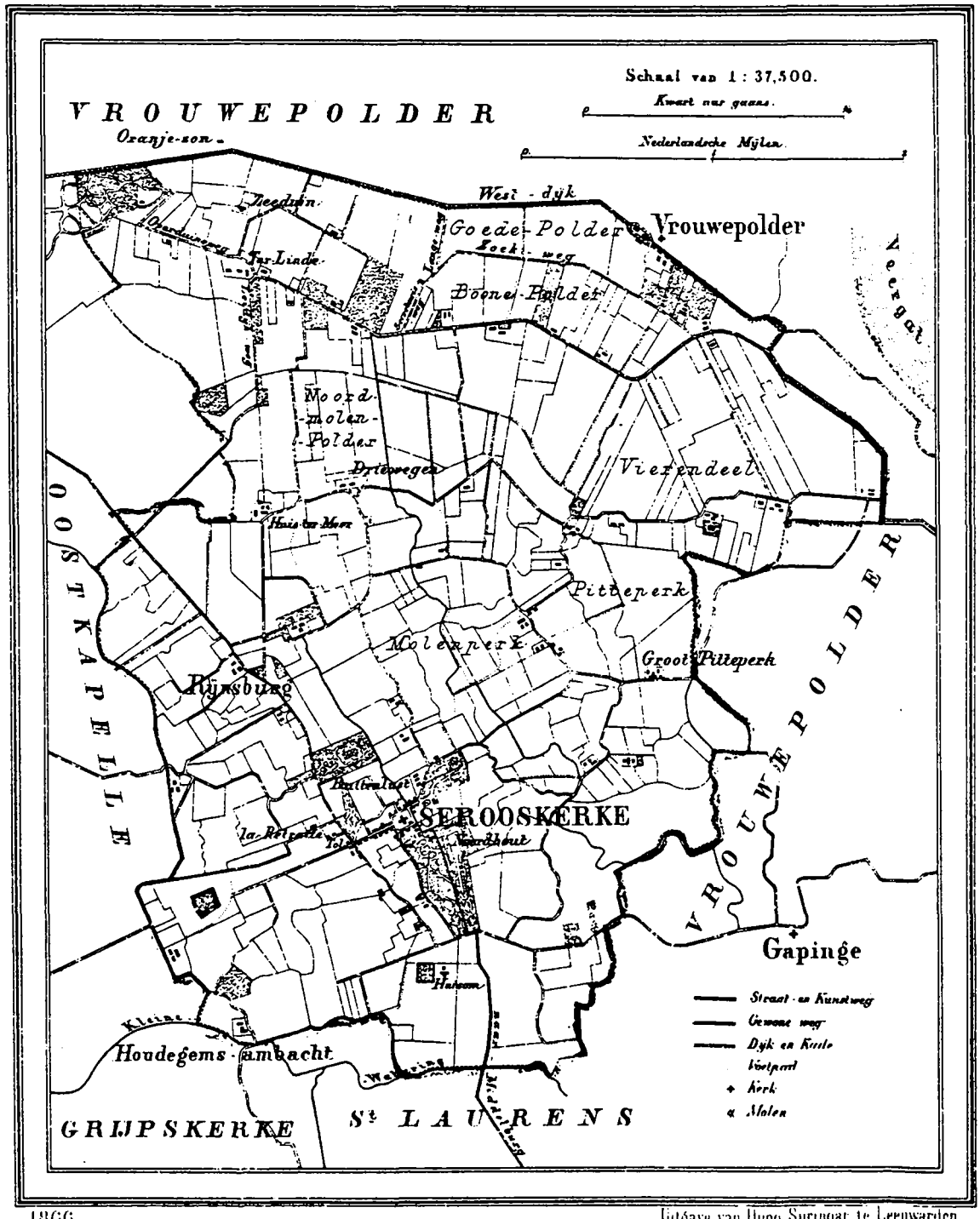

1866. Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

1323 Bunders. 925 Inwoners.

PROVINCIE ZEELAND. GEMEENTE VROUWEPOLDER.

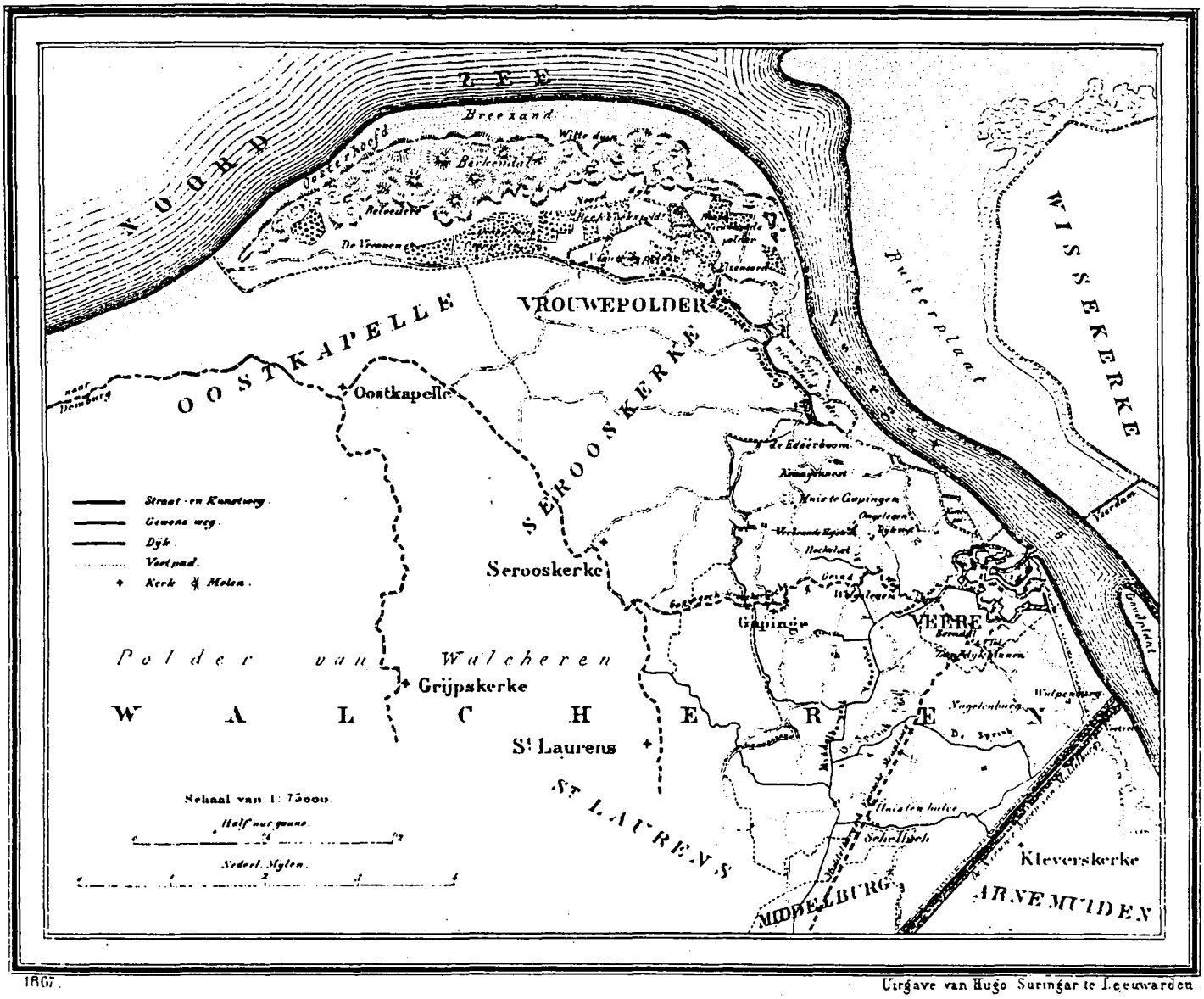

1867. Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden.

2310 Bunders, 1000 Inwoners.

AFB. 8

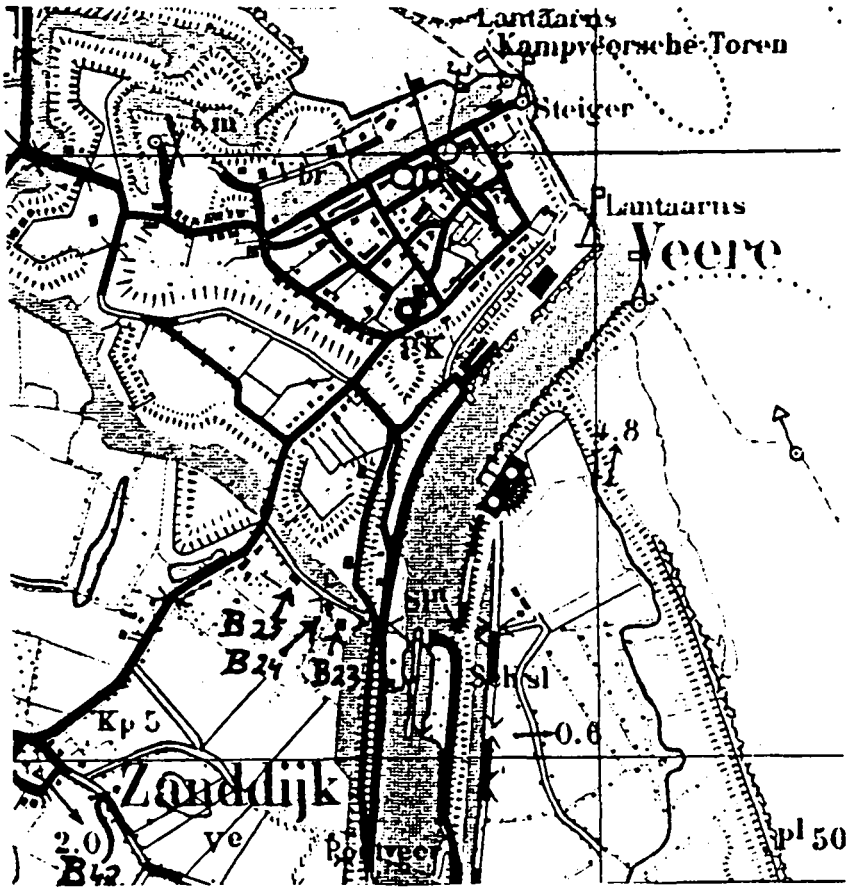
Lantaarns
Kampveersche Toren
Steiger
Lantaarns
Veere
B25
B24
B23
Kp 5
Zouddijk
2.0
B42
0.6
pl 50

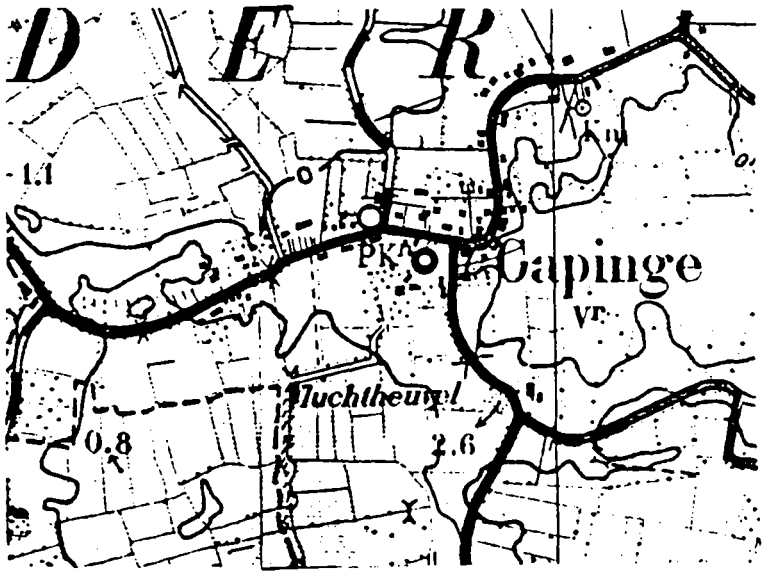
D E K
1.1
Capinge
Vr.
Vluchtheuvel
0.8
2.6

AFB.9

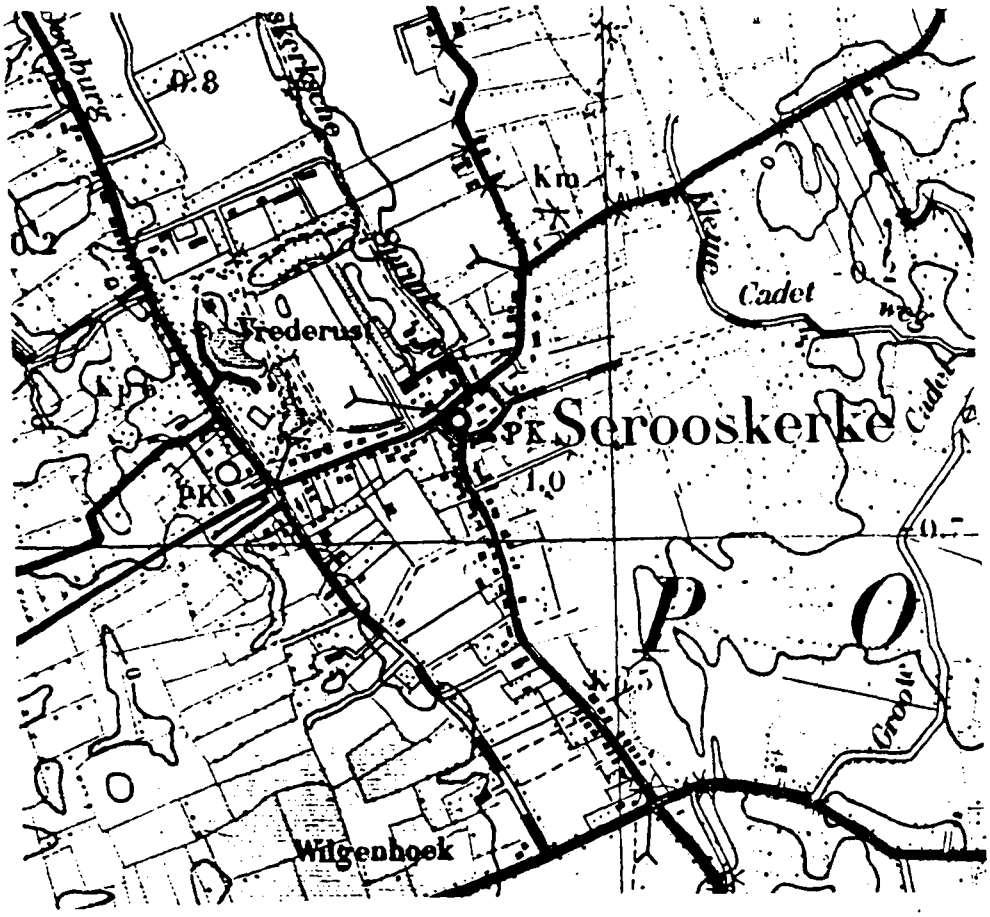
Frederus
Serooskerke
Cadet
Wilgenhoek
Kru
PK
1.0
0.8

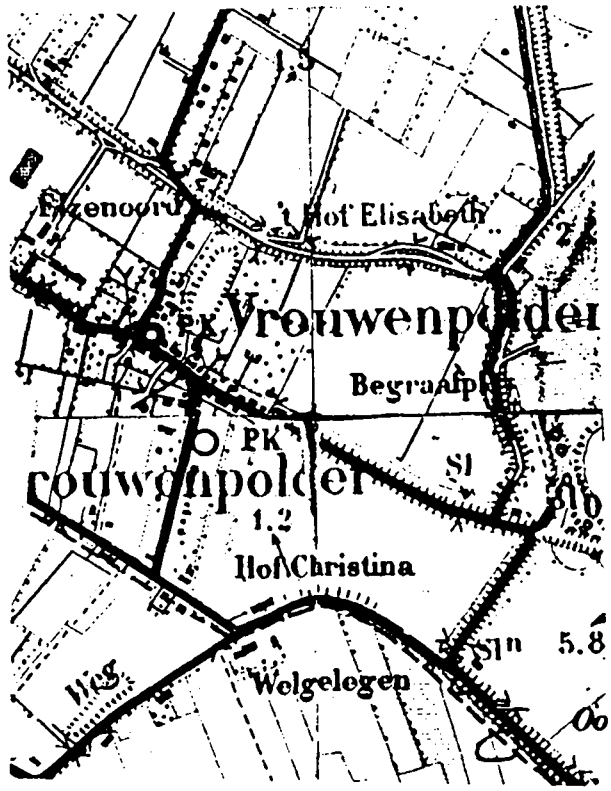
Hof Elisabeth
Begraafpl
PK
Hof Christina
Welgelegen
Weg
1.2
5.8

AFB.10